

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1559/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 520/2007**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 14 listopada 1997 r. Wspólnota jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego ⁽²⁾.
- (2) Na dorocznym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w listopadzie 2006 r. przyjęto zalecenie 2006[05] dotyczące ustanowienia 15-letniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- (3) W celu odbudowania zasobów plan ICCAT w tym zakresie przewiduje stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w okresie od 2007 do 2010 r., ograniczenie połowów na określonych obszarach i w określonych okresach, nową minimalną wielkość tuńczyka błękitnopłetwego, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, a także środki kontrolne oraz wprowadzenie Systemu Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT w celu zapewnienia skuteczności tego planu.
- (4) W celu spełnienia międzynarodowych zobowiązań wynikających z zalecenia ICCAT plan ICCAT w zakresie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym został wprowadzony tymczasowo rozporządzeniem Rady (WE) nr 643/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 41/2007 w odniesieniu do zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego ⁽³⁾, w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia wprowadzającego wieloletnie środki na rzecz odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego w 2007 r.
- (5) Należy zatem na stałe wprowadzić plan odbudowy ICCAT za pomocą rozporządzenia ustanawiającego plan odbudowy zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁴⁾, które będzie stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (6) Pewne środki techniczne przyjęte przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zostały wprowadzone do prawa wspólnotowego jako rozporządzenie (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących ⁽⁵⁾.
- (7) Wyłącznie do celów ich finansowania do dnia 31 grudnia 2014 r. środki służące wprowadzeniu planu odbudowy ICCAT przyjęte na mocy tego rozporządzenia oraz środki przyjęte tymczasowo na mocy rozporządzenia (WE) nr 643/2007 powinny zostać uznane za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 z dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 643/2007.
- (8) Przyjęcie nowych środków technicznych przyjętych przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, jak również uaktualnienie środków, które obowiązują od czasu przyjęcia wymienionego wyżej rozporządzenia, wymaga wykreślenia pewnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 520/2007 oraz zastąpienia ich niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa ogólne zasady realizacji przez Wspólnotę wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 15 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2007, str. 3.

Celem planu odbudowy jest osiągnięcie biomasy odpowiadającej maksymalnemu zrównoważonemu odłowowi z prawdopodobieństwem przekraczającym 50 %.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „CPC” oznacza umawiające się strony Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie, niebędące umawiającą się stroną;
- b) „statek rybacki” oznacza dowolny statek wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka, w tym statki przetwórcze, statki transportowe, holowniki i statki uczestniczące w przeladunkach;
- c) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa statki pływające pod banderami różnych CPC lub różnych państw członkowskich, w przypadku których połowy jednego statku przypisuje się w całości lub w części jednemu lub kilku innym statkom;
- d) „działania transferowe” oznaczają dowolny transfer tuńczyka błękitnopłetwego:
- (i) ze statku rybackiego do docelowego miejsca tuczu tuńczyków błękitnopłetwych, w tym transfer ryb, które padły lub uciekły w trakcie transportu;
- (ii) z miejsca hodowli tuńczyków błękitnopłetwych lub z tonara na statek przetwórczy, statek transportowy lub na ląd;
- e) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi ryby do wnętrza pułapki;
- f) „hodowla w sadzach” oznacza, że żywy tuńczyk błękitnopłetwy nie zostaje wciągnięty na pokład i obejmuje zarówno tucz, jak i hodowlę;
- g) „tucz” oznacza trzymanie tuńczyka w sadzu przez krótki okres (zazwyczaj 2–6 miesięcy) zmierzające przede wszystkim do zwiększenia zawartości tłuszczu w rybie;

- h) „hodowla” oznacza trzymanie tuńczyka w sadzu przez okres dłuższy niż rok, zmierzające do zwiększenia całkowitej biomasy;
- i) „przeladunek” oznacza przeladowanie całości lub części ładunku tuńczyka błękitnopłetwego ze statku rybackiego na inny statek rybacki;
- j) „statek przetwórczy” oznacza statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowaniu lub krojeniu, mrożeniu lub przetworzeniu;
- k) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;
- l) „rybołówstwo rekreacyjne” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy nie należą do krajowej organizacji sportowej ani nie posiadają krajowej licencji sportowej;
- m) „zadanie II” oznacza zadanie II zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych (wydanie trzecie, ICCAT, 1990 r.);
- n) „statek transportowy” oznacza statek przyjmujący ryby żyjące dziko i transportujący je do miejsc hodowli lub tuczu.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁÓWÓW

Artykuł 3

Całkowite dopuszczalne połowy (TAC)

TAC, ustalone przez ICCAT dla umawiających się stron w odniesieniu do zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, są następujące:

— w 2008 r.: 28 500 ton,

— w 2009 r.: 27 500 ton,

— w 2010 r.: 25 500 ton.

Jeżeli jednak w ramach ICCAT zostaną ustalone nowe poziomy TAC, wtedy Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, dostosuje odpowiednio TAC określone w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu zagwarantowania, że nakład połowowy jego statków i tonarów jest proporcjonalny do uprawnień do połowów dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego dostępnych temu państwu członkowskiemu we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

2. Każde państwo członkowskie sporządza roczny plan połowowy dla statków i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Państwa członkowskie, których kwota tuńczyka błękitnopłetwego wynosi mniej niż 5 % kwoty wspólnotowej, mogą przyjąć szczególną metodę zarządzania swoimi kwotami w ich planach połowowych, w których to przypadkach przepisów ust. 3 nie stosuje się.

3. Roczny plan połowowy:

a) określa między innymi statki o długości powyżej 24 m wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 12 i indywidualne kwoty przyznane tym statkom;

b) dla statków o długości mniejszej niż 24 metry i tonarów określa co najmniej kwotę przyznaną organizacjom producentów lub grupom statków dokonujących połowów z użyciem podobnych narzędzi połowowych.

4. Nie później niż 31 stycznia każdego roku roczny plan połowowy przekazywany jest Komisji. Wszelkie późniejsze zmiany rocznego planu połowowego lub zmiany szczególnej metody zarządzania kwotą przez państwo członkowskie są przekazywane Komisji co najmniej 10 dni przed przeprowadzeniem działania odpowiadającego tej zmianie.

5. Państwo członkowskie bandery podejmuje działania na mocy niniejszego ustępu, w przypadku gdy statek pływający pod jego banderą:

a) nie spełnił wymogów dotyczących sprawozdawczości, o których mowa w art. 17 ust. 3;

b) popełnił wykroczenie, o którym mowa w art. 26.

Państwo członkowskie bandery dopilnowuje, by kontrola fizyczna odbywała się w jego portach pod jego nadzorem lub była dokonywana przez inną osobę wyznaczoną przez państwo członkowskie bandery, w przypadku gdy statek nie przebywa w porcie Wspólnoty.

Państwo członkowskie bandery może wymagać, by statek, w stosunku do którego stwierdzono, że kwota indywidualna została wykorzystana, natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

6. Najpóźniej dnia 31 stycznia państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wdrożenia planów połowowych za poprzedni rok. W sprawozdaniach tych uwzględnia się:

a) liczbę statków faktycznie dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym;

b) połowy dokonane przez każdy statek; oraz

c) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

7. Prywatne uzgodnienia handlowe między obywatelami państwa członkowskiego i CPC, zmierzające do wykorzystania statku rybackiego pływającego pod banderą tego państwa członkowskiego do połowów w ramach kwoty tuńczyka przysługującej CPC, przeprowadza się wyłącznie za zezwoleniem zainteresowanego państwa członkowskiego, które informuje o tym Komisję, oraz za zezwoleniem Komisji ICCAT.

8. Co roku do dnia 1 marca państwa członkowskie przesyłają Komisji informacje dotyczące wszelkich prywatnych uzgodnień handlowych między swoimi obywatelami i CPC.

9. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera następujące elementy:

a) wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego upoważnionych do aktywnej działalności połowowej w myśl prywatnych uzgodnień handlowych;

b) wewnętrzny numer statku zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty (!);

c) czas obowiązywania prywatnych uzgodnień handlowych;

d) zgodę państw członkowskich na prywatne uzgodnienia;

e) nazwę zainteresowanej CPC.

(!) Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1799/2006 (Dz.U. L 341 z 7.12.2006, str. 26).

10. Komisja bezzwłocznie wysyła Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT informacje, o których mowa w ust. 9.

11. Komisja dokłada starań, by udział procentowy kwoty CPC na tuńczyka błękitnopłetwego, która może zostać wykorzystana do czarteru wspólnotowych statków rybackich zgodnie z art. 8b rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001⁽¹⁾, nie przekraczał 60 %, 40 % i 20 % całkowitej kwoty, odpowiednio, w latach 2007, 2008 i 2009.

12. Czarterowanie wspólnotowych statków rybackich do celów połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym zostanie zakazane w 2010 r. i w kolejnych latach.

13. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby liczba czarterów jego statków rybackich dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego i okres czarteru były proporcjonalne do kwoty przyznanej krajowi przeprowadzającemu czarter.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 5

Zamknięty sezon połowowy

1. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przez duże statki o długości ponad 24 m, połowiące gatunki pelagiczne takłami oceanicznymi, w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia, z wyjątkiem obszaru na zachód od 10°W i na północ od 42°N.

2. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego sejnami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.

3. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego statkami do połowu tuńczyków wędami ręcznymi we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 15 listopada do dnia 15 maja.

4. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku w okresie od dnia 15 listopada do dnia 15 maja.

Artykuł 6

Stosowanie samolotów

Zakazane jest stosowanie samolotów lub helikopterów w celu poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego w obszarze objętym konwencją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 3.10.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 869/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 8).

Artykuł 7

Minimalna wielkość

1. Minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wynosi 30 kg lub 115 cm.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i bez uszczerbku dla art. 9 minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) wynosząca 8 kg lub 75 cm ma zastosowanie do następujących tuńczyków błękitnopłetwych:

a) tuńczyk błękitnopłetwy złowiony we wschodnim Atlantyku przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych;

b) tuńczyk błękitnopłetwy złowiony w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych.

3. Do celów ust. 2 lit. a) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, określa maksymalną liczbę statków do połowu wędami ręcznymi, statków upoważnionych do połowu tuńczyka wędami holowanymi i trawlerów upoważnionych do połowów pelagicznych tuńczyka jako przyłowów. Liczba statków do połowów wędami ręcznymi i statków do połowu wędami holowanymi jest tożsama z liczbą statków wspólnotowych prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2006 r. Liczba trawlerów do połowów pelagicznych jest tożsama z liczbą statków wspólnotowych upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłowów w 2006 r.

4. Do celów ust. 2 lit. a) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przydziela państwom członkowskim liczbę statków określoną zgodnie z ust. 3.

5. Do celów ust. 2 lit. a) nie więcej niż 10 % wspólnotowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg a 30 kg lub 75 cm a 115 cm przydziela się upoważnionym statkom, o których mowa w ust. 3 i 4, przy czym maksymalnie 200 ton tuńczyka błękitnopłetwego o wadze nie mniejszej niż 6,4 kg lub mierzących 70 cm połowiąją statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi o całkowitej długości mniejszej niż 17 m. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o podziale kwot Wspólnoty wśród państw członkowskich.

6. Tradycyjnemu łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu ukierunkowanemu na świeże ryby we wschodnim Atlantyku nie można przydzielić więcej niż 2 % wspólnotowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego o wadze 8–30 kg. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o podziale kwot Wspólnoty wśród państw członkowskich.

7. Dodatkowe warunki szczegółowe dla tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych określono w załączniku I.

Artykuł 8

Plan pobierania próbek w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego

1. Każde państwo członkowskie opracowuje program pobierania próbek w celu określenia liczby złowionych tuńczyków błękitnopłetwych w zależności od ich wielkości.

2. Pobieranie próbek z sadzów w celu oceny wielkości przeprowadza się na 100 sztukach na 100 ton żywych ryb albo na próbce reprezentującej 10 % całkowitej liczby ryb umieszczonych w sadzu. Próbkę wielkościową, na podstawie długości lub wagi, pobiera się podczas odłowu w hodowli oraz z ryb padłych w trakcie transportu, zgodnie z metodą przyjętą przez ICCAT w odniesieniu do zgłaszania danych w ramach zadania II.

3. Opracowane zostaną uzupełniające metody pobierania próbek dotyczące ryb hodowanych dłużej niż rok.

4. Próbkę pobierane są losowo w czasie odłowu i obejmują wszystkie sadze. Dane w odniesieniu do próbek pobranych w danym roku przekazuje się Komisji do dnia 31 maja następnego roku.

Artykuł 9

Przyłów

1. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 2 wszystkim statkom rybackim, prowadzącym aktywną działalność połowową lub nie w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, zezwala się na przyłów w maksymalnej wysokości 8 % tuńczyka błękitnopłetwego o wadze 10–30 kg.

2. Wartości procentowe, o których mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego przyłowu wyrażonego w liczbie ryb przypadającej na wyładunek całkowitych połowów tuńczyka błękitnopłetwego z tych statków albo na podstawie ekwiwalentu wagi wyrażonego w procentach.

3. Przyłów odlicza się z kwoty państwa członkowskiego bandery. Zakazuje się odrzutów martwych ryb z przyłowów, o których mowa w ust. 1, gdy otwarte są połowy tuńczyka błękitnopłetwego; odrzuty te odlicza się z kwoty państwa członkowskiego bandery.

4. Do wyładunków przyłowu tuńczyka błękitnopłetwego stosuje się art. 14 i art. 18 ust. 1.

Artykuł 10

Rybołówstwo rekreacyjne

1. W ramach rybołówstwa rekreacyjnego zabrania się połowu, zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku więcej niż jednego osobnika tuńczyka błękitnopłetwego w ciągu danego rejsu morskiego.

2. Zabrania się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybołówstwa rekreacyjnego, chyba że służy to celom charytatywnym.

3. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa rekreacyjnego i przekazuje te dane Komisji. Komisja przekazuje te informacje Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

4. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w jak największym stopniu gwarantujące wypuszczanie żywcem tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników, złowionych w ramach rybołówstwa rekreacyjnego.

Artykuł 11

Rybołówstwo sportowe

1. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu regulacji rybołówstwa sportowego, zwłaszcza za pomocą upoważnienia do połowów.

2. Zabrania się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybackich zawodów sportowych, chyba że służy to celom charytatywnym.

3. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa sportowego i przekazuje te dane Komisji. Komisja przekazuje te informacje Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

4. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w jak największym stopniu gwarantujące wypuszczanie żywcem tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników, złowionych w ramach rybołówstwa sportowego.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI KONTROLNE

Artykuł 12

Rejestr statków upoważnionych do prowadzenia aktywnej działalności połowowej w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 31 stycznia 2008 r. każde państwo członkowskie prześle Komisji drogą elektroniczną wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod jego banderą, które upoważniono do prowadzenia aktywnej działalności połowowej w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie im specjalnego zezwolenia połowowego.

2. Komisja przesyła te informacje Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT, tak aby statki te wprowadzono do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Wspólnotowe statki rybackie, których dotyczy niniejszy artykuł i które nie są wprowadzone do rejestru ICCAT, nie mogą poławiać, zatrzymywać na pokładzie, dokonywać przeladunku, transferu ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

4. Przepisy dotyczące licencji połowowych zawarte w art. 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 13

Rejestr tonarów objętych upoważnieniem do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 31 stycznia 2008 r. każde państwo członkowskie przesyła Komisji drogą elektroniczną wykaz swoich tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie specjalnego zezwolenia połowowego. Wykaz zawiera nazwy tonarów i numer rejestracyjny.

2. Komisja przesyła wykaz Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT, tak aby tonary te wprowadzono do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Wspólnotowe tonary niewprowadzone do rejestru ICCAT nie mogą poławiać, zatrzymywać, dokonywać przeladunku ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

4. Artykuł 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 14

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsc w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeladunku tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów nie później niż dnia 1 kwietnia każdego roku. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT do dnia 15 kwietnia każdego roku. Wszelkie późniejsze zmiany w wykazie są zgłaszane Komisji co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie w celu przekazania ich do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT.

3. Zabrania się wyładunku lub przeladunku ze statków, o których mowa w art. 12, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2.

4. Niniejszy przepis stosuje się do wyładunków lub przeladunków przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych, które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku zgodnie z warunkami specjalnymi zawartymi w załączniku I.

Artykuł 15

Wymogi rejestracyjne

1. Oprócz przestrzegania wymogów art. 6 i 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ kapitan wspólnotowego statku rybackiego, o którym mowa w art. 12, w stosownych przypadkach, wprowadza do dziennika połowowego informacje wymienione w załączniku II.

2. Kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w art. 12, biorący udział we wspólnej operacji połowowej, wprowadza do dziennika połowowego dodatkowe informacje:

a) jeżeli połów jest wciągany na pokład lub przenoszony do sadzów:

— datę i godzinę połowów dokonanych podczas wspólnej operacji połowowej,

— lokalizację (długość/szerokość geograficzną) połowów dokonanych podczas wspólnej operacji połowowej,

— ilość złowionego tuńczyka błękitnopłetwego wciągniętego na pokład lub przeniesionego do sadzów,

— nazwę i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku rybackiego;

b) dla statków biorących udział we wspólnej operacji połowowej, ale nie biorących udziału w transferze ryb:

— datę i godzinę wspólnej operacji połowowej,

— lokalizację (długość/szerokość geograficzną) wspólnej operacji połowowej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, str. 1).

— informację, że żadnych połowów nie wciągnięto na pokład ani nie przeniesiono do sadzów tego statku,

— nazwę i międzynarodowy(-e) radiowy(-e) sygnał(-y) rozpoznawczy(-e) statku(-ów) rybackiego(-ch).

3. Jeżeli statek dokonujący połowów biorący udział we wspólnej operacji połowowej deklaruje ilość tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy użyciu swoich narzędzi połowowych, kapitan statku zaznacza, dla każdego połowu, w odniesieniu do którego(-ych) statku(-ów) i państwa (państw) bandery liczy się kwotę połowów.

Artykuł 16

Wspólne operacje połowowe

1. Wszelkie wspólne operacje połowowe dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego z udziałem statków pływających pod banderą państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich są dozwolone wyłącznie po wyrażeniu zgody przez zainteresowane państwo lub państwa członkowskie bandery.

2. W momencie składania wniosku o upoważnienie każde państwo członkowskie podejmuje środki konieczne do uzyskania od swojego statku rybackiego uczestniczącego we wspólnej operacji połowowej szczegółowych informacji dotyczących czasu trwania wspólnej operacji, tożsamości biorących w niej udział operatorów oraz klucza przydziału dokonanych połowów pomiędzy statki.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 2. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 17

Raporty połowowe

1. Kapitan statku rybackiego dokonującego połowów, o których mowa w art. 12, przesyła właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery raport połowowy określający ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez swój statek, włącznie z operacjami połowowymi o wyniku zerowym.

2. Raport połowowy przekazuje się po raz pierwszy najpóźniej przed upływem dziesięciu dni po wejściu na obszar wschodniego Atlantyku bądź Morza Śródziemnego lub po rozpoczęciu rejsu połowowego. W przypadku wspólnych operacji połowowych kapitan statku dokonującego połowów wskazuje dla każdego połowu statek lub statki, dla którego(-ych) odlicza się połowy z kwoty państw(-a) bandery.

3. Od dnia 1 czerwca każdego roku kapitan statku rybackiego co 5 dni przekazuje raport połowowy dotyczący ilości tuńczyka błękitnopłetwego, włącznie z operacjami połowowymi o wyniku zerowym.

4. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną lub inną otrzymane raporty połowowe. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

5. Do piętnastego dnia każdego miesiąca państwa członkowskie informują Komisję, w formie umożliwiającej komputerowe odczytanie, o ilościach tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które zostały wyładowane, przeładowane, umieszczone w tonarach lub w sadzach w poprzednim miesiącu przez statki pływające pod ich banderami. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 18

Wyładunek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, lub jego przedstawiciel przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z której portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierza skorzystać, co najmniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, następujące dane:

- a) przewidywany czas przybycia;
- b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymana na pokładzie;
- c) informacje dotyczące obszaru, na którym dokonano połowów.

2. W przypadku wyładunku w wyznaczonym porcie państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie bandery odpowiedni organ tego państwa członkowskiego przesyła organowi bandery statku w ciągu 48 godzin od zakończenia wyładunku dane dotyczące wyładunku.

3. Przepis ten nie ma zastosowania do wyładunków dokonywanych przez statki do połowu wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych, które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku.

Artykuł 19

Przeładunek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 przeładunek na morzu tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym jest zakazany, z wyjątkiem dużych statków rybackich łowiących tuńczyka błękitnopłetwego takłami oceanicznymi działającymi zgodnie z zaleceniem ICCAT nr 2005[06] ustanawiającym program przeładunków dla dużych statków rybackich łowiących tuńczyka błękitnopłetwego takłami oceanicznymi, ze zmianami.

2. Przed wejściem do dowolnego portu, co najmniej 48 godzin przed przewidywaną godziną przybycia, kapitan statku, na który dokonuje się przeładunku (statku dokonującego połowów lub statku przetwórci), lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, z którego portu chce skorzystać, następujące dane:

- a) przewidywany czas przybycia;
- b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymana na pokładzie;
- c) informacja dotycząca obszarów geograficznych, na których złowiono tuńczyka błękitnopłetwego, którego ma dotyczyć przeładunek;
- d) nazwa statku dokonującego połowów, który dostarcza tuńczyka błękitnopłetwego i jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
- e) nazwa statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, i jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
- f) tonaż przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Statkom rybackim dokonującym połowów nie zezwala się na przeładunek, chyba że uzyskały wcześniej upoważnienie od swojego państwa bandery.

4. Przed rozpoczęciem przeładunku kapitan statku dokonującego połowów informuje swoje państwo bandery o:

- a) ilościach przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego;
- b) dacie i porcie przeładunku;
- c) nazwie, numerze rejestracyjnym i banderze statku, na który dokonuje się przeładunku, i jego numerze w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
- d) obszarze geograficznym, na którym dokonano połowów tuńczyka.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którego porcie dokonuje się przeładunku:

- a) przeprowadza inspekcję statku, na który dokonuje się przeładunku i sprawdza towar oraz dokumentację związaną z operacją przeładunku;

- b) przesyła dane dotyczące przeładunku organowi państwa bandery statku dokonującego połowów w ciągu 48 godzin od zakończenia przeładunku.

6. Kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w art. 12, wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa. Deklarację przekazuje się nie później niż 15 dni po dacie przeładunku w porcie, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III.

Artykuł 20

Operacje umieszczania w sadzach

1. Państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega miejsce tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, w ciągu tygodnia po zakończeniu umieszczania w sadzach przedkłada państwu członkowskiemu lub CPC, którego(-j) statki złowiły tuńczyka, oraz Komisji raport z umieszczania w sadzach, zatwierdzony przez obserwatora. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT. Raport ten zawiera informacje ujęte w deklaracji umieszczania w sadzach, o której mowa w art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1936/2001.

2. Jeżeli miejsca tuczu lub hodowli są położone na pełnym morzu, do państw członkowskich, w których siedzibę mają osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za miejsca tuczu lub hodowli, ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Przed dokonaniem jakiegokolwiek transferu do sadzów właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce tuczu lub hodowli, informuje państwo członkowskie bandery lub CPC bandery statku dokonującego połowów o transferze do sadzów danych ilości ryb złowionych przez statki rybackie pływające pod jego banderą.

Państwo członkowskie bandery statku dokonującego połowów zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest tucz lub hodowla, o przejście połowów i wypuszczenie ryb do morza, jeżeli po otrzymaniu tej informacji uzna, że:

- a) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, nie posiadał wystarczającej indywidualnej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach;
- b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona i nie uwzględniono jej przy obliczaniu wszelkich kwot, które mogą mieć zastosowanie; lub
- c) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, nie posiada zezwolenia na prowadzenie połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

4. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego wypełnia deklarację transferu ICCAT i przekazuje ją państwu członkowskiemu bandery lub CPC bandery nie później niż 15 dni po dacie transferu na holowniki lub do sadzów, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III. Deklarację transferu dołącza się w czasie transferu ryb przy transporcie do sadzów.

Artykuł 21

Działania związane z tonarami

1. Po zakończeniu każdej operacji połowowej w tonarach odnotowuje się połowy dokonane z użyciem tonarów i przekazuje się w raporcie połowowym drogą elektroniczną lub w inny sposób właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym znajduje się tonar, w ciągu 48 godzin po zakończeniu każdej operacji połowowej.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną otrzymane raporty połowowe. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.

Artykuł 22

Kontrola w porcie lub w miejscu hodowli

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki gwarantujące przeprowadzanie kontroli w porcie w stosunku do wszystkich statków figurujących w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wchodzących do wyznaczonego portu w celu wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki zmierzające do kontroli wszystkich operacji umieszczania tuńczyków w sadzach, w miejscach gdzie odbywa się tucz lub hodowla pod ich jurysdykcją.

3. Jeżeli miejsca tuczu lub hodowli są położone na pełnym morzu, do państw członkowskich, w których siedzibę mają osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za tucz lub hodowlę, ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 23

Kontrola krzyżowa

1. Państwa członkowskie sprawdzają, w tym przy użyciu danych VMS (satelitarne systemu monitorowania statków), przedkładanie dzienników połowowych i odpowiednie informacje odnotowane w dziennikach połowowych swoich statków, w dokumentacji transferowej/przeładunkowej i dokumentacji połowowej.

2. Państwa członkowskie prowadzą administracyjne kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, wszystkich przeładunków bądź operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości

w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji przeładunkowej oraz ilości podane w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji dotyczącej umieszczania w sadzach z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura lub dokumenty sprzedaży.

Artykuł 24

System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT

1. We Wspólnocie stosuje się System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT przyjęty przez ICCAT na jej czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) i przedstawiony w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, wyznaczają inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu.

3. Komisja lub mianowany przez nią organ mogą wyznaczyć inspektorów wspólnotowych na potrzeby systemu.

4. Komisja lub mianowany przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Wspólnoty. W porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzić w tym celu programy wspólnych inspekcji, które umożliwią Wspólnocie wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu. Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, przyjmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz odnośnie do okresów i stref wykorzystywania tych zasobów.

5. Państwa członkowskie informują Komisję do dnia 1 kwietnia każdego roku o nazwiskach inspektorów, których zamierzają wyznaczyć na potrzeby systemu w roku następnym, oraz o nazwach statków, które mają być wyznaczone w tym samym celu. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje coroczny plan uczestnictwa Wspólnoty w systemie, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 25

Program obserwatorów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia obecność obserwatorów na swoich statkach rybackich o długości większej niż 15 m, co najmniej w stosunku do:

a) 20 % czynnych sejnów. W przypadku wspólnych operacji połowowych obserwator jest obecny podczas operacji połowowej;

b) 20 % czynnych trawlerów do połowów pelagicznych;

Artykuł 26

Egzekwowanie

c) 20 % czynnych statków do połowu taklami oceanicznymi;

1. Państwa członkowskie przyjmują środki egzekwowania przepisów wobec statku rybackiego pływającego pod ich banderą, w przypadku którego stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że nie przestrzega przepisów art. 4, 5, 7, 14, 15, 16, 17 i 19. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego:

d) 20 % czynnych statków do połowu tuńczyków wędami ręcznymi;

e) 100 % w trakcie odławiania z tonarów.

a) nałożenie grzywny;

Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:

a) monitorowaniu przestrzegania przez statek niniejszego rozporządzenia;

b) zatrzymanie nielegalnych narzędzi połowowych oraz połowów;

b) odnotowywaniu i składaniu raportów z działalności połowowej;

c) zarekwirowanie statku;

c) obserwacji i szacowaniu połowów i weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;

d) zawieszenie lub wycofanie zezwolenia na dokonywanie połowów;

d) obserwacji i odnotowywania statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochronnymi ICCAT.

e) zmniejszenie lub odebranie kwoty połowowej, w odpowiednich przypadkach.

Ponadto obserwator prowadzi pracę naukowo-badawczą, taką jak gromadzenie w ramach zadania II danych określonych przez ICCAT, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

2. Każde państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega hodowla tuńczyka błękitnopłetwego, przyjmuje środki egzekwowania przepisów wobec hodowli, odnośnie do której stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że nie przestrzega przepisów art. 20 i 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz art. 4a, 4b i 4c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego:

2. Każde państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega miejsce tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, zapewnia obecność obserwatorów podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego do sadzów i wszystkich odłowów ryb z miejsca hodowli.

a) nałożenie grzywny;

Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:

a) obserwacji i monitorowaniu zgodności działań hodowlanych zgodnie z art. 4a, 4b i 4c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001;

b) zawieszenie lub wycofanie z rejestru miejsc tuczu tuńczyków;

b) zatwierdzaniu raportu z umieszczania w sadzach, o którym mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia;

c) zakaz umieszczania w sadzach lub wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego.

c) prowadzeniu pracy naukowo-badawczej, np. gromadzeniu próbek, zgodnie z wymogami ICCAT na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

Artykuł 27

Środki dotyczące wprowadzania do obrotu

1. Zakazuje się handlu wewnętrznego, wyładunków, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celach hodowlanych lub w celu tuczenia, ponownego wywozu i przeładunków gatunków tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, którym nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja wymagana na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Zakazuje się handlu wewnętrznego, przywozu, wylądunków, umieszczania w sadzach w celach hodowlanych i w celu tuczenia, przetwarzania, wywozu, ponownego wywozu i przeladunków gatunków tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego złowionych przez statki rybackie, których państwo bandery nie posiada kwoty, limitu połowowego lub przydziału nakładu połowowego w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, na mocy środków zarządzania i ochrony ICCAT, lub kiedy wielkości dopuszczalne połowów państwa bandery są wyczerpane. Na podstawie informacji otrzymanych przez Sekretariat ICCAT Komisja informuje wszystkie państwa członkowskie o tym, że kwota przysługująca CPC została wyczerpana.

3. Zakazuje się handlu wewnętrznego, przywozu, wylądunków, przetwarzania i wywozu z miejsc hodowli lub tuczu, które nie spełniają wymogów Zalecenia 2006 [07] ICCAT dotyczącego hodowli tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 28

Współczynniki przeliczeniowe

Do obliczania ekwiwalentu wagi przetworzonego tuńczyka błękitnopłetwego stosuje się współczynniki przeliczeniowe przyjęte przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

Artykuł 29

Finansowanie

Do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽¹⁾ i do dnia 31 grudnia 2014 r. wielo-

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

letni plan odbudowy tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym jest uznawany za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 30

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 520/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 520/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 6 i 11;
- 2) w załączniku IV skreśla się pozycję dotyczącą tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 31

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 29 stosuje się jednak od dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Warunki specjalne stosowane do statków do połowu wędami ręcznymi, statków do połowu wędami holowanymi i trawlerów do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku

1. a) Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby statki, którym wydano specjalne zezwolenie połowowe, zostały umieszczone w wykazie zawierającym nazwę statku i numer we wspólnotowym rejestrze floty rybackiej (CFR), zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004. Państwa członkowskie wydają specjalne zezwolenie połowowe tylko takiemu statkowi, który został wpisany do rejestru statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego prowadzonego przez ICCAT.
b) Do dnia 1 kwietnia 2008 r. każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz, o którym mowa w lit. a), oraz wszelkie późniejsze zmiany w formie umożliwiającej komputerowe odczytanie.
c) Zmiany w wykazie, o którym mowa w lit. a), są przekazywane Komisji przynajmniej na pięć dni przed wejściem nowego statku umieszczonego w wykazie na obszar wschodniego Atlantyku. Komisja niezwłocznie przekazuje te zmiany do Sekretariatu ICCAT.
 2. a) Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków, o których mowa w pkt 1 niniejszego załącznika, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku w miejscach innych niż porty wyznaczone przez państwa członkowskie lub CPC.
b) Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsce w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego.
c) Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów nie później niż dnia 1 kwietnia każdego roku. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT do dnia 15 kwietnia każdego roku. Wszelkie późniejsze zmiany w wykazie są zgłaszane Komisji co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie w celu przekazania ich do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT.
 3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 co najmniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w pkt 1 i 2 tego artykułu, lub jego przedstawiciele muszą przekazać właściwemu organowi państwa członkowskiego (w tym właściwemu organowi swojego państwa bandery) lub CPC, z których portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymaną na pokładzie;
 - c) informacje dotyczące strefy, w której dokonano połowów.
 4. Każde państwo członkowskie wprowadza system sprawozdawczości połowowej gwarantujący skuteczne monitorowanie wykorzystywania kwoty każdego statku.
 5. Połowów tuńczyka błękitnopłetwego nie wolno wystawiać do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu bez względu na metodę wprowadzania do obrotu, chyba że odpowiednie oznakowanie lub etykietowanie wskazuje:
 - a) gatunek, wykorzystane narzędzie połowowe;
 - b) obszar połowu i datę.
 6. Państwa członkowskie, których statki do połowu wędami ręcznymi są upoważnione do poławiania tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku, wprowadzą następujące wymogi dotyczące przywieszek ogonowych:
 - a) przywieszkę ogonową przyczepia się na każdym tuńczyku błękitnopłetwym bezzwłocznie po wyładunku;
 - b) każda przywieszka ogonowa posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny i jest ujęta w dokumentach statystycznych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego oraz widnieje na każdym opakowaniu zawierającym tuńczyka.
-

ZAŁĄCZNIK II

Specyfikacja dzienników połowowych

Minimalne wymogi dotyczące dzienników połowowych

1. Strony dziennika połowowego są numerowane.
2. Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) lub przed przybyciem do portu.
3. Dziennik połowowy wypełnia się w przypadku inspekcji na morzu.
4. W dzienniku połowowym należy pozostawić jedną kopię każdej strony.
5. Dzienniki połowowe przechowuje się na pokładzie w celu objęcia ewidencją jednego roku działalności.

Minimalne wymogi dotyczące standardowych informacji w dziennikach połowowych:

1. Nazwisko i adres kapitana.
2. Daty i porty wyjścia, daty i porty wejścia.
3. Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT i numer IMO (jeżeli jest dostępny). W przypadku wspólnych operacji połowowych – nazwy, numery rejestracyjne, numery ICCAT i numery IMO (jeżeli są dostępne) wszystkich statków biorących udział w operacji.
4. Narzędzia połowowe:
 - a) rodzaj kodu FAO;
 - b) wymiary (długość, rozmiar oczka sieci, liczba haczyków itd.).
5. Działania prowadzone na morzu – (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
 - a) działanie (połowy, obróbka parą itd.);
 - b) położenie: dokładne położenie w ciągu dnia (w stopniach i minutach), odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów;
 - c) zapis połowów.
6. Identyfikacja gatunku:
 - a) kod FAO;
 - b) waga w zaokrągleniu (RTW) w kg na dzień.
7. Podpis kapitana.
8. Podpis obserwatora (jeśli dotyczy).
9. Metody pomiaru wagi: szacowanie, ważenie na pokładzie.
10. W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik żywej wagi ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne wymogi dotyczące informacji w przypadku wyładunku, przeładunku/transferu:

1. Daty i port wyładunku/przeładunku/transferu.
2. Produkty:
 - a) prezentacja;
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg.
3. Podpis kapitana lub armatora.

ZAŁĄCZNIK III

Deklaracja transferu/przeładunkowa ICCAT

Dokument nr DEKLARACJA TRANSFERU/PRZEŁADUNKOWA ICCAT

Holownik/statku transportowy

Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:

Bandera:

Numer zezwolenia państwa bandery:

Numer w rejestrze krajowym:

Numer w rejestrze ICCAT:

Numer IMO:

Statek rybacki

Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:

Bandera:

Numer zezwolenia państwa bandery:

Numer w rejestrze krajowym:

Numer w rejestrze ICCAT:

Zewnętrzny numer identyfikacyjny:

Numer strony w dzienniku połowowym:

Dzień Miesiąc Godzina Rok Nazwisko kapitana
statku:Nazwisko kapitana
holownika/statku transportowego:

MIEJSCE PRZEŁADUNKU/TRANSFERU

Wyjście z Powrót do

Podpis:

Podpis:

Transfer/przeładunek

Dla przeładunku zaznaczyć wagę w kilogramach

W przypadku transferu żywych ryb należy wskazać liczbę jednostek i żywą wagę.

Port	Morze Szer. geogr. Dł. geogr.	Gatunek	Liczba jednostek ryb	Typ produktu – żywe	Typ produktu – całe	Typ produktu – wypatroszone	Typ produktu – tuszki	Typ produktu – filetowe	Typ produktu	dalszy transfer/przeładunek
										Data: Miejsce/położenie:
										Nr zezwolenia umawiającej się strony:
										Podpis kapitana statku dokonującego transferu
										Nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku:
										Bandera
										Numer w rejestrze ICCAT:
										Numer IMO:
										Podpis kapitana
										Data: Miejsce/położenie: Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku dokonującego transferu: Nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku: Bandera Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana

Podpis obserwatora ICCAT (jeśli dotyczy)

Obowiązki w przypadku transferu/przeładunku:

- 1) Oryginał deklaracji transferu/przeładunkowej należy przekazać statkowi, na który dokonuje się przeładunku/holownikowi/statkowi przetwórci/statkowi transportowemu).
- 2) Odpowiedni statek rybacki dokonujący połowu zachowuje kopię deklaracji transferu/przeładunkowej.
- 3) Dalsze operacje transferu lub przeładunku podlegają zezwoleniu odpowiedniej umawiającej się strony, która zezwoliła na działalność statku.
- 4) Statek, na który dokonuje się przeładunku ryb, przechowuje oryginał deklaracji transferu/przeładunkowej do momentu dopłynięcia do miejsca hodowli lub miejsca wylądunku.
- 5) Operację transferu lub przeładunku odnotowuje się w dzienniku połowowym każdego statku biorącego udział w operacji.

ZAŁĄCZNIK IV

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

Na czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) Komisja uzgodniła, że:

Na mocy art. IX ust. 3 konwencji Komisja ICCAT zaleca ustanowienie następujących zasad międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu zapewnienia stosowania konwencji i obowiązujących na jej mocy środków.

1. Kontrole przeprowadzają inspektorzy służb kontroli rybołówstwa podlegających rządów umawiających się stron. Nazwiska inspektorów mianowanych w tym celu przez ich rządy zgłasza się Komisji ICCAT.
2. Statki, na pokładzie których znajdują się inspektorzy, wywieszają specjalną flagę lub porporzec zatwierdzony przez Komisję ICCAT, w celu zasygnalizowania, że inspektor realizuje zadania w ramach międzynarodowej inspekcji. Nazwy wykorzystywanych w ten sposób statków, które mogą być specjalnymi statkami inspekcyjnymi albo statkami rybackimi, zgłasza się jak najszybciej Komisji ICCAT.
3. Każdy inspektor posiada przy sobie dokument identyfikacyjny wystawiony przez organy państwa bandery w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT, wydany inspektorowi z chwilą jego wyznaczenia i stwierdzający, że inspektor jest upoważniony do prowadzenia działań w ramach zasad zatwierdzonych przez Komisję ICCAT.
4. Z uwzględnieniem zasad uzgodnionych na mocy pkt 9 statek prowadzący połowy tuńczyka lub tuńczykopodobnych na obszarze konwencji poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z Międzynarodowym Kodem Sygnałowym od statku, na którego pokładzie znajduje się inspektor, chyba że statek prowadzi akurat operacje połowowe i w takim przypadku statek zatrzymuje się bezzwłocznie po zakończeniu takich działań. Kapitan⁽¹⁾ statku udziela zezwolenia na wejście na pokład inspektorowi, któremu może towarzyszyć świadek. Kapitan umożliwia inspektorowi skontrolowanie połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny do sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT odnośnie do państwa bandery danego statku, a inspektor może zwrócić się o wszelkie niezbędne wyjaśnienia.
5. Przy wchodzeniu na pokład inspektor przedstawia dokument opisany w pkt 3. Inspekcje na statku prowadzi się w sposób ograniczający do minimum ingerencję i niedogodności oraz zapobiegający pogorszeniu jakości ryb. Inspektor ogranicza swoje działania do ustalenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT odnośnie do państwa bandery danego statku. Podczas prowadzenia kontroli inspektor może zwrócić się do kapitana o wszelką niezbędną pomoc. Inspektor sporządza sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT. Inspektor podpisuje sprawozdanie w obecności kapitana statku, który ma prawo dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, jakie uzna za odpowiednie i które musi podpisać. Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku oraz rządowi, któremu podlega inspektor i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku oraz Komisji ICCAT. W przypadku stwierdzenia naruszenia zaleceń inspektor powinien również, o ile to możliwe, powiadomić właściwe organy państwa bandery, zgłoszone Komisji ICCAT, oraz każdy statek inspekcyjny państwa bandery znajdujący się w pobliżu.
6. Państwo bandery statku traktuje utrudnianie inspektorowi działań lub niewypelnianie jego poleceń podobnie jak utrudnianie działań inspektorowi tego państwa lub niewypelnianie jego poleceń.
7. Inspektorzy wypełniają swoje obowiązki zgodnie z zasadami określonymi w zaleceniu, lecz podlegają kontroli operacyjnej władz krajowych i są wobec nich odpowiedzialni.
8. Rządy umawiających się stron biorą pod uwagę sprawozdania zagranicznych inspektorów i podejmują w związku z tym działania na podobnej zasadzie, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych. Przepisy niniejszego punktu nie nakładają na rząd umawiającej się strony obowiązku nadawania większej wartości dowodowej sprawozdaniu zagranicznego inspektora, niż wartość, jaką miałyby to sprawozdanie w państwie inspektora. Rządy umawiających się stron współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora w ramach niniejszych ustaleń.

⁽¹⁾ Termin „kapitan” oznacza osobę odpowiadającą za statek.

9. a) Do dnia 1 marca każdego roku rządy umawiających się stron powiadamiają Komisję ICCAT o tymczasowych planach uczestnictwa w niniejszych ustaleniach w roku następnym, a Komisja może zaproponować rządów umawiających się stron koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym liczbę inspektorów i statków, na których znajdują się inspektorzy.

b) Ustalenia określone w niniejszym zaleceniu oraz plany uczestnictwa stosuje się między rządami umawiających się stron, o ile nie uzgodniły one inaczej; wszelkie tego typu uzgodnienia zgłasza się Komisji ICCAT.

Warunkiem jest jednak, że wdrożenie systemu zostanie zawieszono pomiędzy dwoma rządami umawiających się stron, jeżeli jeden z nich zgłosi to Komisji ICCAT w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.

10. a) Narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z przepisami obowiązującymi na podobszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektor określa w sprawozdaniu charakter naruszenia przepisów.

b) Inspektorzy są upoważnieni do kontroli wszystkich stosowanych narzędzi połowowych lub narzędzi połowowych znajdujących się na pokładzie i gotowych do użycia.

11. Inspektor umieszcza znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję ICCAT na każdym narzędziu połowowym, które jest niezgodne z zaleceniami Komisji ICCAT w odniesieniu do państwa bandery danego statku, i odnotowuje to w swoim sprawozdaniu.

12. Inspektor może sfotografować narzędzia w sposób dokumentujący te cechy, które jego zdaniem są niezgodne z obowiązującymi przepisami; w takim przypadku sfotografowane obiekty należy wymienić w sprawozdaniu, a do kopii sprawozdania przeznaczonej dla państwa bandery należy dołączyć kopie tych zdjęć.

13. Inspektor jest upoważniony, z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń nakładanych przez Komisję ICCAT, do skontrolowania właściwości połowów i do ustalenia, czy przestrzegane są zalecenia Komisji ICCAT. Inspektor jak najszybciej zgłasza swoje ustalenia organom państwa bandery kontrolowanego statku. (Sprawozdanie dwuletnie 1974–75, część II)

Proporzec ICCAT:

